

Ved at vi fik en saadan almindelig Folkeforsikring, hvor meget Posekigeri paa den ene og den anden Maade kom vi da ikke bort fra? Vi kom helt bort fra dette Lovforslags §§ 2 og 3, vi kom helt bort fra dette Raad, som man jo allerede en Gang har haft, og som enhver, der har haft med dette Raads Arbejde at gøre, altid har været fyldt med Ubehag overfor. Men jeg skal tilføje, at saa længe vi har den nuværende Ordning, saa længe vi har en Kontrolbestemmelse, saa længe vi har disse Regler i Loven, vil vi Konservative selvfølgelig ogsaa paa det strengeste overholde disse Regler. Jeg mener imidlertid, at den Form for Kontrol, som den højtærede Minister har foreslaaet, ikke er effektivt karakteriseret; det er akkurat de samme Personer, som tidligere har skullet føre Kontrol, men som har følt Ubehag ved at føre denne, hvem det nu bliver paalagt, at de skal føre den, medens det tidligere stod dem frit for. Det er selvfølgelig en betydelig Gradsforskel, men under Lovforslagets videre Behandling vil vi dog søge at faa en mere effektiv Kontrol gennemført, saaledes at Lovens Ordlyd kan ske Fyldest.

Jeg er ganske enig med de foregaaende Talere om Sygekassernes Godhed. Jeg nævnte før, hvorledes Tallet er vokset fra 1892 til 1927, men der er jo ogsaa et andet Forhold, der er værd at nævne i denne Forbindelse, nemlig det offentlige Udgifter til de syge. Jeg tænker her særlig paa Sygehusenes Udgifter og paa Kørselsudgifterne, og jeg har i saa Henseende taget en enkelt Stikprøve. Det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard talte om Forholdene ude paa Landet. Jeg tror nu ikke, de er saa grelle som herinde i Hovedstaden. Herinde maa Kommunen til Hospitaler, der udelukkende behandler almindelige Patienter — jeg tænker altsaa ikke paa Rudolph Berghs Hospital eller St. Hans eller de Hospitaler, hvor der er gratis Indlæggelse for alle Personer —, dække et Underskud paa 10 430 000 Kr. Dette vil sige, at det koster Københavns Kommune 12 Kr. 49 Ø. pr. Patient, hvad en Sygekasse faar for 60 Ø. Vi har ikke det mindste imod at lade disse Sygehustakster være uforandrede, men man skal vide, at de bruges til Fordel for dem, der er Medlemmer af de statsanerkendte Sygekasser, og det maa paa den anden Side ogsaa — dette gælder dog ikke i København, hvor der hersker en saa stor Hospitalsnød, men ude omkring i Provinsen — paalægges Overlæger og Læger i Almindelighed, at de ikke gør Sygehusene, som er bestemt til Behandling af de syge, til almindelige filantropiske Anstalter, hvor Folk kan opholde sig meget længere, end de

behøver. Dette er saa meget vigtigere, som de administrerende Myndigheder paa disse Provinsssygehuse kun i meget faa Tilfælde overfor Begrebet Sygdom kan være helt kompetente.

Saa er der et andet Forhold, der fortjener at belyses og tages op til Overvejelse i det Øjeblik, der er Tale om en Reduktion af de forskellige Tilskud og om, hvor disse Reduktioner skal finde Sted. Jeg har allerede nævnt, at Sygekasserne faar et aarligt Tilskud nu af 9 Kr. 51 Ø. pr. Medlem, men dette Tilskud fordeler sig meget forskelligt med Hensyn til de forskellige Landsdele. Kasserne i Hovedstaden faar 11 Kr. 62 Ø. pr. Medlem, i Provinsbyerne 11 Kr. 18 Ø., medens de i Øernes Landdistrikter kun naar op paa et Tilskud af 8 Kr. 27 Ø. pr. Medlem og i Jyllands Landdistrikter af 8 Kr. 25 Ø. Det er ogsaa interessant at se, hvorledes den lange Række af procentvise Ydelser fra Statens Side spiller en ganske mærkværdig forskellig Rolle indenfor de forskellige Landsdele. Ser vi paa Sygehusene, faar Kasserne i Hovedstaden saaledes kun 2 Kr. 82 Ø. pr. Medlem, medens de i Provinsbyerne er oppe paa 5 Kr. 89 Ø., i Øernes Landdistrikter paa 4 Kr. 13 Ø. og i Jyllands Landdistrikter paa 5 Kr. 5 Ø. Men vender vi os til Pengehjælpen, faar vi et mærkværdigt højt Tal for Københavns Vedkommende, nemlig 12 Kr. 21 Ø. pr. Medlem, medens Provinsbyerne kun faar 5 Kr. 98 Ø., Øernes Landdistrikter 2 Kr. 17 Ø., og de jyske Landdistrikter maa nøjes med 1 Kr. 33 Ø. Og saa, for ikke at glemme Lægetaksterne, skal jeg ogsaa nævne disse. Jeg forstaar jo lidt af det ærede Medlem Hr. Weygaards Sympati, og jeg er taknemmelig for, at han omtalte Lægerne saa smukt, som han gjorde. Her er man nede paa 8 Kr. 59 Ø., medens man i Provinsen er oppe paa 10 Kr. 83 Ø., i Øernes Landdistrikter paa 10 Kr. 46 Ø. og endelig i de jyske Landdistrikter paa 10 Kr. 18 Ø. Her er dels en Hovedopgørelse over Tilskuddenes Fordeling, dels Tilskuddene til de enkelte Poster, og en Undersøgelse af disse synes mig at føre til, at man ikke saa meget skal være med til at forringe de 3 Kr. til 2 Kr., men derimod slaa ned paa en Række af de procentvise Udgifter, saaledes at det Tilskud, her bliver ydet, bliver saa ensartet som muligt. Men Beløbet skal ned, og kan man ikke naa Enighed om at slaa ned paa de procentvise Ydelser, maa man selvfølgelig reducere Tallet 3 til 2. At Lægetilskuddet er blevet fikseret, kan vi tiltræde.

Saa kommer vi til Forslaget om Bortfald af Statstilskuddet til Medicin. Ja, her